

CARME MIQUEL

PREMI DE NOVEL·LA

CIUTAT D'ALZIRA

AIGUA EN CISTELLA: LA HISTÒRIA D'UNA DONA DIGNA

CÈSAR PERIS

EL PREMI DE NOVEL·LA CIUTAT D'ALZIRA HA ESTAT GUANYAT PER PRIMERA VEGADA PER UNA DONA, L'ESCRITORA I PEDAGOGA CARME MIQUEL. SOTA EL TÍTOL *AIGUA EN CISTELLA*, ES RELATA UNA HISTÒRIA INTIMISTA AMB UN PERSONATGE FEMENÍ COM A PROTAGONISTA. LA CIUTAT DE VALÈNCIA, BÀSICAMENT, PERÒ TAMBÉ BARCELONA I MONTPELLER, SÓN ELS PRINCIPALS ESPAIS GEOGRÀFICS ON TRANSCORRE LA

NARRACIÓ. UNA NARRACIÓ PLENA D'EVOCACIONS, PERQUÈ ES BASA EN ELS RECORDS D'UNA DONA GRAN QUE VA EXPLICANT LA SEUA VIDA A UNS INTERLOCUTORS QUE LI HO DEMANEN, PERÒ QUE NO APAREIXEN EXPLÍCITAMENT A LA NOVEL·LA. L'OBRA ES PUBLICARÀ EL PRÒXIM FEBRER.

Sobta un poc el títol Aigua en cistella. Què hi ha darrere seu?

—Hi ha una dita valenciana: «amor d'amo, aigua en cistella». La protagonista de la novel·la viu un amor d'amo. I, òbviament, aquest amor acaba com aigua en cistella.

—Diria, aleshores, que ha escrit una història d'amor?

—No. En tot cas d'amors i de desamors. Però, en realitat, és la història personal d'una dona amb moltes de les vivències i percepcions, amoroses i no amoroses, que ha tingut al llarg dels seus seixanta i tants anys de vida.

—És, per tant, la narració de la vida d'una dona. Vosté, aquesta vida, l'emmarca bàsicament en la València de la postguerra. En què pretén incidir més, en la pretesa biografia o en les característiques de la ciutat?

—Ambdós elements es reforcen mútuament. La protagonista passa la infància i part de la joventut a València i les seues vivències, òbviament, són influenciades pels llocs on viu, que, per cert, són llocs diferents, llocs de

misèria, d'una banda, i ambients burgesos, de l'altra. Però la història, ja ho he dit, transcorre també en altres espais com son Barcelona i Montpeller.

—Pel que fa a l'espai que és la ciutat de València, que hi vol mostrar?

—La ciutat és l'escenari. I m'agrada recrear-me un poc en aquest escenari i, per tant, a la novel·la, a través de la percepció que la protagonista en té, hi apareixen pinzellades descriptives de la ciutat. Però, repetisc: són pinzellades que serveixen per a ambientar l'acció i els sentiments dels personatges.

—D'un temps ençà, molts autors i autores valencians situen les seues històries a la capital valenciana. En el seu cas, per què ho fa?, Per què, precisament, a València?

—Doncs, perquè és una ciutat que conec i també perquè em sembla interessant utilitzar punts de referència comuns als possibles lectors. I València és un punt de referència comú. O, almenys, jo voldria que ho fóra. A més, m'agrada la València de la postguerra

És una història d'amors i de desamors, les vivències i percepcions que ens explica una dona gran

com a escenari. Una València cridadora i bulliciosa, però plena de grans silencis.

—A més d'això, li ofereix algun altre interès literari l'època de la postguerra?

—M'abellia dibuixar un personatge senzill, però amb molta sensibilitat. Un personatge que poguera expressar de manera simple, però amb humanitat, la seua percepció de la societat i les seues vivències. Per això utilitza l'escriptura parlada: la protagonista conta la seua vida i el món que l'envolta amb un llenguatge molt col·loquial, però amb apreciacions poètiques. Alhora, el fet de ser una criada em permet dibuixar i interrelacionar dues classes socials diferents. Dues classes que, tot i estar en contacte molt estret, viuen una gran separació.

—Què pot dir d'altres personatges de la novel·la?

—Hi ha més criades, i amos i ames. Hi ha diferents tipus populars, i obrers, i estudiants, i rectors «progres». Però hi ha un personatge clau en la narració, un home gran que constitueix un element paral·lel a la protagonista, que li fa un poc de contrapunt i hi aporta uns altres escenaris i unes altres percepcions. També hi aporta un llenguatge més culte.

—Intuïsc que incideix en l'aspecte psicològic dels seus personatges...

—Sí. La novel·la està contada en clau intimista i el basa en la introspecció a l'hora de narrar uns records. Si que hi queden reflectits, per tant, alguns aspectes psicològics dels perso-

Al llarg de la seua trajectòria professional, CARMÉ MIQUEL (La Nucia, 1945) ha participat en diversos moviments professionals i sindicals. Ha estat membre fundador de la CAPPEPV, (Coordinadora d'Alumnes, Pares i Professors per l'Ensenyament Públic en Valencià) i de la Federació Escola Valenciana, i ha ocupat la presidència d'ambdues entitats durant tres anys.

Amb tot, ha compaginat l'activitat professional i cívica amb l'escriptura. Ha fet escrits de caràcter divulgador i didàctic, i també narracions literàries, la primera, *Un estiu a la Marina Alta* (1970). En col·laboració, ha escrit l'assaig *Escola i llengua al País Valencià* (1976) i ha recollit i ha adaptat contes populars valencians, *Marieta o les bromes d'un rei* (1972) i *Barrets barata rialles* (1984) entre altres. En equip, ha elaborat llibres de text i de lectura com *Vola Topi, Milotxa o Parotet*. Ha publicat narracions juvenils com ara *Uns papers en una capsxa* (Bromera, 1994). *A cau d'orella*. (Cartes a Roser) és un llibre de pensament dirigit bàsicament a joves que va obtenir el Premi Samaruc de l'Associació de Bibliotecaris del País Valencià. En total, unes divuit publicacions i moltes col·laboracions en revistes i diaris. Actualment escriu una columna setmanal a la secció Panorama del diari *Levante*.

natges principals.

—Alguns dels primers lectors han comentat que, a la seua novel·la *Aigua en cistella*, hi mostra coincidències amb les heroïnes i el món rodoredià. Està d'acord amb aqueixa reflexió?

—No ho sé. Mercè Rodoreda m'agrada molt i, les seues novel·les, les tinc molt llegides. Podria ser que hi haguera una influència, però, en qualsevol cas, no és intencionada la coincidència hipotètica de què em parles.

—Destacaria algun altre aspecte de la novel·la? La definiria feminista, potser? O, si de cas, femenina?

—Ni una cosa, ni l'altra. Es tracta de la història d'una dona digna, simplement.

—*Aigua en cistella* és la seua primera novel·la no dirigida específicament al món juvenil. En farà més?

—Espere trobar-hi el temps i seguir fent novel·les. Ho he passat molt bé escrivint *Aigua en cistella*.

